

1982 பிப்ரவரி 8]

(இ) ஆளுநர் உரையிதான் விவாதத்தின்போது மற்ற அறிவிப்புகளையும் எடுத்துக்கொள்வது.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்போது கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களும், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்று சொன்னீர்கள். ஆனால், இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தவிரவும் ஆரம்பத்திலேயே நான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். வாடிப்பட்டியில் ஒரு ஆசிரியை குறித்து எழுந்த பிரச்சனையில் சர்வ கட்சி போராட்டம் குறித்து கொடுத்திருந்தேன்..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் கடந்த 2, 3 நாட்களாக கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களை எடுத்து வருகிறோம். இன்றைக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுக்கப் போகிறோம். தற்போது எல்லாமே சர்வ கட்சி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு நான் எடுத்துக் கொள்ளும் விஷயத்தைக் கவனியுங்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்வதற்காக மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். உறுப்பினர்கள் சங்கடங்கள் அடையத் தேவையில்லை அவர் எழுதிக் கொடுத்தது என்னவாயிற்று என்று அறிய விரும்பினால், அதுவும் முறைப்படி ஒரு நாள் அவையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்று அல்ல, இன்று வேறு ஒரு சப்ஜெக்ட் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறுகிறது.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

புதுக்கல்லூரி மாணவர்கள் ஒன்பது பேர் கல்லூரியிலிருந்து நீக்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “சென்னை யிலுள்ள புதுக்கல்லூரியைச் சேர்ந்த 9 மாணவர்களைக் கல்லூரியிலிருந்து நீக்கியதைக் கண்டித்து அனைத்துக் கல்லூரிகளைச் சேர்ந்த 2,000 மாணவர்கள் 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1ஆம் நாளன்று கோட்டைக்கு ஊர்வலம் நடத்தியதாலும், அதைத் தொடர்ந்து நீக்கப்பட்ட மாணவர்களை மீண்டும் சேர்க்க வேண்டும் என்று கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திப் போராடி வருவதாலும் இதனால் மாணவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அ. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பைக் கொடுத்துள்ளார். இதே பெருள் குறித்

[மேலவைத் தலைவர்]

[1982 பிப்ரவரி 8]

தும், மேலும், 1982ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 5ஆம் நாள் அன்று பச்சையப்பன் கல்லூரியில் போலீசார் தடியடி செய்து கண்ணீர்ப்புகை குண்டு வீசியதால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டும் கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர் :—

1. திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்.
2. திரு. கு. ரமணி.
3. திரு. ஆர். உமாநாத்
4. திரு. சு. பாலன்
5. திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்.
6. திரு. மு. அப்பாத்துரை.
7. திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்.
8. திரு. டி. மணி.
9. திரு. எம். செல்லமுத்து.
10. திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்
11. திரு. இரா. கருப்பையா
12. திரு. மு. அம்பிகாபதி
13. திரு. பொ. உத்திராபதி
14. திரு. ப. பொன்னுரங்கம்
15. திரு. ஆர். நவந்திராஷ்ண பாண்டியன்.
16. திரு. எஸ். என். இராமசாமி
17. திரு. துரைமுருகன்

இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி முதலில் திரு. அ. ரகுமான்கான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, மாணவர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள், இந்த நாட்டின் தலைமே முத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடியவர்கள். இந்த அரும்புகள் நாளைய மலர்கள். ஆனால், இன்றைக்குக் கல்லூரிகள் முழுவதும் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அதற்கு அடிப்படக் காரணம் இன்றைக்கு கல்லூரியைச் சார்ந்த ஒன்பது மாணவர்கள் எக்ஸ்பல் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நான்கு பேர்கள் காய்தே மில்லத் கல்லூரியிலிருந்தும், இரண்டு பேர்கள் டி.பி. ஜெயின் கல்லூரியிலிருந்தும் அதே போல் இன்னும் பலரும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நீக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், நிர்வாகச் சார்பிலோ அல்லது கல்லூரி சார்

1982 பிப்ரவரி 8]

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

பிலோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் எந்தக் காரணமும் சொல்லப்படாமல் அவர்கள் எக்ஸ்பல், நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அதே நேரத்தில் விசாரித்துப் பார்த்ததில் நிர்வாகத்தினர். மாணவர்கள் காப்பி அடித்தார்கள், ஆகவே, கல்லூரியின்ருந்து நீக்கி இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

காப்பி அடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது கண்டிக்கத் தக்கதுதான், வருத்தத்திற்குரியதுதான் ஆனால், அதற்குரிய நடவடிக்கை அவர்களை தேர்வு எழுதாமல் இருக்கச் செய்யலாமே தவிர அவர்களை கல்லூரியை விட்டே நீக்க வேண்டுமென்றால் என் றில்லை அவர்கள் காப்பி அடிக்கிறார்கள் அல்லது அடித்தார்கள் என்பது உண்மையானால் அதற்கு சட்டப்படி எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை வேறு. அவர்கள் தேர்வு எழுதாமல் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் தடுக்கப்படலாம், அதுதான் சட்ட விதி. அவர்களை கல்லூரியிலிருந்து நீக்குவதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால், அவர்கள் இன்றைக்கு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பல்வேறு தனியார் கல்லூரிகள், தனியார் ஸ்தாபனங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது கல்லூரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய கவி என்ற மாணவர் நியூ காலேஜில் ஜெனரல் செகரட்டரியாகயிருக்கிறார். பிரபாகரன் என்று சொல்பவர் காய்தே மில்லத் கல்லூரியில் சேர்மனாக இருக்கிறார். அங்கே நிர்வாகம் செய்கிற தவறுகளை, தப்புத் தாளங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது இவர்கள் இருந்தால் சிக்கல் ஏற்படும், ஆபத்து, இவர்கள் இருக்கக்கூடாது. இருந்தால் நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊழல்களை மாணவர்களிடையே அம்பலப்படுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்தால்தான் இவர்களை கல்லூரியை விட்டே காலி செய்தால்தான் தினலமை சரியாக யிருக்கும், அப்போதுதான் தங்கள் காரியங்களைச் செய்வதற்கு சாத்தியமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்த மாணவர்கள் இன்றைக்கு சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டித்து இன்று இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாளிலிருந்து உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கோட்டைக்கு அவர்கள் வந்தார்கள். கல்வி அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க முயற்சித்தார்கள். இன்னும் பலரை எல்லாம் இங்கே பார்த்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு ஒரு அரசாங்கம் இருக்கிறது, நமக்கு ஒரு கல்வி அமைச்சர் இருக்கிறாரா! ஒன்பது மாணவர்கள் நீக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக இன்று கல்விக்கூடங்கள் எல்லாம் சென்னை நகரில் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. நியூ காலேஜ் இரண்டு மாதங்களாக மூடப்பட்டு இருக்கின்றது.

இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. மாணவர்கள் படிக்க முடியாமல் இன்றைக்கு அவர்கள் வாழ்க்கை பாழாகிறது. ஆனால், இந்த அரசாங்கம் இதில் தலையிட்டு இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு மாணவர்களை, நிர்வாகத்தினரை அழைத்து

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 பிப்ரவரி 8]

ஒரு சமரசப் பேச்சு நடத்தியது; என்றால் இல்லை. ஆனால், ஈட்டத்திற்கு உட்பட்டு ஜனநாயக உரிமைப்படி ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்த மாணவர்களை பச்சையப்பன் கல்லூரிக்கு முன்னால் காவல் துறையினர் நாய்களை அடிப்பதுபோல் அடித்து, மாணவச் செல்வங்களை அடித்து எவ்வளவு தூரம் இம்சிக்க முடியுமோ அவ்வளவு இம்சித்திருக்கிறார்கள். கேட்டால் மின்சார ரெயிலில் கல் எறிந்தார்கள் என்று தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ரத்த ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது, மாணவச் செல்வங்கள் காவல் துறையினரால் மிருகத்தனமாக நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1ஆம் தேதி உண்ணா விரதம் இருக்கிறார்கள். ஆனால், நிர்வாகத்தைக் கூப்பிட்டுப் பேசவில்லை. அரசாங்கம் கூப்பிட்டுப் பேசவில்லை. மாறாக, இன்று என்ன நிலைமை என்று கேட்டால், இன்றைக்கு நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன், இன்று அவர்கள் எல்லாம் மருத்துவமனையில் உயிரோடு போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்பது மாணவர்கள் இன்று உயிரோடு போராடிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் மருத்துவ மனையில் அபாய கரமான சூழ்நிலையில் அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் நிலை பரிதாபகரமானதாக இருக்கிறது. காரணம் அந்த அளவிற்கு அவர்கள் நிலைமை இன்றைக்கு மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சனை குறித்து இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்க வேண்டும். நம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று பல்கலைக் கழகம் பொறுத்து என் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று. நான்காவது செமிஸ்டர் பரீட்சை மாணவர்கள் எழுதப்போகிறார்கள். ஆனால் மூன்றாம் செமிஸ்டர் பரீட்சை ரிஸல்ட் வராத அளவில் இன்று நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டியப்பன் பி.காம். எழுதி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார், ஒரு ஆண்டு ஆகியும் சர்ட்டிபிகேட் வரவில்லை. கல்லூரிகள் நடத்துகிறார்களா என்றால் அவை வியாபார ஸ்தலங்களாக ஆக்கப்படுகின்றன. இதற்கு அரசாங்கம் உடந்தையா? இன்று மாணவர்கள் உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். காப்பி அடித்திருந்தால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதற்குரிய நடவடிக்கை எக்ஸ்பெல் செய்வதல்ல. கல்லூரிகள் நிர்வாகத்தில் சீர்கேடுகள் இருக்கின்றன. அதை சர்க்கார் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40)

சட்டத்திற்கு உட்பட்டு மாணவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து, அவர்கள் தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியதை, போலீஸ் ஒரு சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகக் கருதி, அவர்களை மிருகங்களை அடிப்பதுபோல் அடித்திருக்கிறார்கள்.

அடி

1982 பிப்ரவரி 8] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இந்தப் பிரச்சினையில் இந்த சர்க்கார் உடனடியாக தலையிட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் விட, மாணவர்கள் பிரச்சினை மிக முக்கியமானது. மாணவர்கள் பிரச்சினையை உதாசினம் செய்த எந்த சர்க்காரும், நிலைத்தது இல்லை. 1967 ஆம் ஆண்டிலே இந்த நிலை ஏற்பட்டது. அஸ்ஸாமிலே இன்றைக்கு அங்கே சர்க்காரே நடத்த முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, இந்த மாணவர்கள் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்த்து வைப்பதற்கு, இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை எல்லாம் ஒத்தி வைத்து, இதைப்பற்றி இங்கே நாம் விவாதிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏன் விவாதித்திருக்கிறீர்கள் என்று கொள்ள வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில விவரங்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 9 மாணவர்கள் பல்வேறு கல்லூரிகளிலே இருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீக்கியதற்கு சொல்லப்படுகின்ற ஒரே காரணம், அவர்கள் காப்பி அடித்தார்கள் என்பது. ஆனால், அது உண்மையல்ல. விசாரித்ததில், எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல் என்னவென்று சொன்னால், இந்தக் கல்லூரிகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் பல்வேறு கல்லூரிகளிலே உள்ள மாணவர் யூனியன்களுடைய தலைவர்களாகவும், செயலாளராகவும், மற்றும் அதன் தொடர்புடைய நண்பர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல கோரிக்கைகளை பிரின்சிபாலிடத்திலும், மற்றும் கல்லூரி நிர்வாகத்திடமும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யக்கூடிய ஊழல்களையும் கூட அவர்கள் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களை எப்படியாவது மட்டம் தட்டுவது என்ற நோக்கத்தோடு, வேண்டுமென்றே அவர்களை பழி தீர்க்கின்ற முறையில் அவர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல என்று, அத்தனை மாணவர்களும் சேர்ந்து பேசி, அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே அந்த மாணவர்களுக்கு பலனளிக்கவில்லை. அப்படி பலனளிக்காத நிலையில், அவர்கள் கல்லூரி வளாகத்திற்குள் உட்கார்ந்து பலவிதமான ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்கின்ற முறையில் ஈடுபடுவது என்று முயற்சித்த நேரத்தில், அவர்களை அங்கே போக விடாமல் போலீசார் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி வளாகத்திற்கு அமைதியாக, அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்ன போது, அப்படிச் சென்றபோது, போலீஸ் அவர்கள் மீது கண்ணீர் புகையும், தடியடிப் பிரயோகமும் செய்திருக்கிறது. அதனால் பல மாணவர்கள் கீழே விழுந்து காயமடைந்திருக்கிறார்கள். கண்ணீர் புகையின் காரணமாகவும், அவர்களிடையே சிலருக்கு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு நிலைகள் ஏற்பட்டுள்ளதை, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரக்கூடிய

[திரு. பி.மு.ஈஸ்வரவிரித்தி என்கிற சொரணம்] [1982 பிப்ரவரி 8 நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே அரசாங்கம் காலா காலத்தில் தலையிட்டு முடிவுக்கு கொண்டு வந்திருந்தால், ஆரம்பத்திலேயே இத்தகைய பதட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமல் தடுத்திருக்கலாம். ஆரம்பத்திலேயே கல்லூரி நிர்வாகங்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசியிருந்தால், இந்த 9 மாணவர்களின் சஸ்பென்டரத்துச் செய்திருந்திருந்தால், இந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்காது. இப்போது ஏற்பட்டுள்ள உச்சநிலைமையின் காரணமாக அனைத்து மாணவர்களும் போராடுவதன் விளைவாக அந்த வட்டாரத்திலே பஸ்கள் ஓட முடியாத பதட்ட நிலைமை இன்றைக்கு உருவாகியுள்ளது. எனவே அரசாங்கம் இதிலே உடனடியாகத் தலையிட்டு இந்த 9 மாணவர்களையும் மீண்டும் கல்லூரியில் அனுமதிப்பதற்கும் இந்த கண்ணீர்ப் புகை பற்றி நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிப்பதற்கும், உடனடியாக இந்த அவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்லூரி மாணவர்களுடைய போராட்டம் இன்றைக்கு இந்தியா பூராவிலும் தொடர் கதையாக இருந்துக் கொண்டு வருகிறது. நம் தமிழகத்திலே நாம் கூட்டங்கள் கூடுகின்ற நேரத்தில், ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலம் இதைப் பற்றி பேசி வருவது தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. இதற்கு முத்தாய்ப்பு வைக்கின்ற நிலையில், சென்ற கூட்டத் தொடரின் போது நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களையும் அழைத்து, இனி இப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழகத்திலே உருவாகக் கூடாது என்பதற்காக இரண்டு ஆலோசனைக் கூட்டங்களை நடத்தினார்கள். அப்போது பல்வேறு கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. ஆனாலும் கூட, அந்தக் கருத்துக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்றால், வருந்த வேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் போலீசாரால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கல்லூரி நிர்வாகம் இன்றைக்கு 9 மாணவர்களை நீக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கல்லூரிகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த இடைக்காலத்தில் இப்படி மாணவர்களை நீக்குவது தவறு. அவர்களை இறுதி ஆண்டுத் தேர்வுக்கு அனுப்ப முடியாது என்று சொல்லுகின்ற அந்த அதிகாரம் கல்லூரிகளுக்கு கிடையாது. அப்படி இருந்தும் கூட இந்த நிர்வாகம் எவ்வளவு அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை உங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நியூ காலேஜ் என்று சொல்லக் கூடிய புதுக் கல்லூரி நம்முடைய தலை நகரில் உள்ள பெரிய கல்லூரிகளில் ஒன்று. அங்கு வருஷா வருஷம் மாணவர்கள்

1982 பிப்ரவரி 8]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

போராட்டம் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் அங்கு ஆசிரியப் பெருமக்கள் கூட போராட்டம் நடத்தினார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் அங்கிருக்கக் கூடிய நிர்வாகத்தின் தவறான போக்குகள்தான். 1970-71 ஆம் ஆண்டில் எம். எஸ்.சி. சூரலாஜி பட்ட மேற்படிப்புக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டும் கூட, அந்த நிர்வாகம் தங்கள் இஷ்டப்படிதான் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொன்னதன் காரணமாக அந்த இடங்கள் கூட பச்சையப்பன் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டன. அந்தக் கல்லூரியில் நிர்வாகச் சீர்கேடு இருக்கிறது ; பணத்திற்காக இடங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது போல் கல்விக் கூடங்கள் எல்லாம் கொள்ளைக் கூடங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கிருக்கக் கூடிய மாணவர்கள் வித்தியிலுள்ள தவறுகளையும் சீர்கேடுகளையும் எதிர்த்து மாணவர் யூனியன் தலைவர்கள் போராடினார்கள். காப்பி அடித்தார்கள் என்று ஒன்பது மாணவர்களை இன்றைக்கு நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஜனநாயக முறையில் அவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடமும் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். காந்திய வழியில் உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தால் அந்த மாணவர்கள் கோட்டை நோக்கி ஊர்வலம் புறப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. காவல் துறை மிருகத்தனமான நிலையில் செயல்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்களைப் பகைத்துக் கொள்ளும் எந்த ஆட்சியும் இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாமல் எந்த மாநிலத்திலும் நிலைபெற்றது கிடையாது. அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தின் ஊழலை வஞ்சலாவண்யத்தை எதிர்த்து போராடுகிற அந்த மாணவர்கள் மீது கடுமையான அடக்கு முறையைக் கட்டவிழ்த்து விட்ட இந்த அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கிறோம். ஆகவே இந்த நிலை தலைநகரில் மட்டுமல்லாது தமிழகம் பூராவும் ஏற்படாமல் தடுத்து நிறுத்த இது பற்றி விவாதிக்க இந்த மாமன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் குறித்து காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் போலீசார் மோதல் அடிக்கடி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. போலீசுவாகவே காவல் துறையினரை இன்றைக்குக் கட்டவிழ்த்து விடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் ஆறியது போன்றி வாடிப்பட்டியில் ஒரு ஆசிரியை காவல் துறையினரால் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார். திருச்செந்தூரில் அர்ச்சகர் ஒருவர் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

[1982 பிப்ரவரி 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சென்னை நகரிலுள்ள புதுக் கல்லூரிப் பிரச்சினையில் வாடிப்பட்டிக்கும் திருச்செந்தூருக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

திரு. ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன் : இன்றைக்கு அந்த மாணவர்கள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக கோட்டைக்கு ஊர்வலமாக வந்த போது மிருகத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பந்தலைக்கூட போலீசார் தீவைத்துக் கொடுத்தியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது போன்ற பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் போலீசார் நடவடிக்கை பற்றியும் மாணவர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டது பற்றியும் விவாதிக்க இந்தச் சபையில் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சென்னை புதுக் கல்லூரி மாணவர்கள் 9 பேர் கல்லூரி நிர்வாகத்தினாலே கல்லூரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். மேற்படி 9 பேர்களை திரும்பவும் கல்லூரியில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கோரி மேற்கண்ட கல்லூரி மாணவர்கள் 18—1—1982 முதல் வகுப்புகளுக்குச் செல்லாமல் போராட்டம் நடத்தி வருகின்றனர். 4—2—1982 முதல் மேற்கண்ட கோரிக்கைக்காக அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் மன்றத் தலைவர் திரு. தியாகராசன் மற்றும் 8 மாணவர்கள் புதுக் கல்லூரிக்கு எதிரே உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டனர்.

இந்தப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில் மாநிலக் கல்லூரி, நந்தனம் கலைக் கல்லூரி, பச்சையப்பன் கல்லூரி, கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி, குருநானக் கல்லூரி மற்றும் செல்லம்மாள் கல்லூரி மாணவர்கள் 5—2—1982 அன்று வகுப்புகளுக்கு செல்லவில்லை. பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் 5—2—1982 அன்று காலை 11 மணி அளவில் தங்கள் கல்லூரிக்கு வெளியில் கூடி அந்த வழியாகச் சென்ற பேருந்துகள் மீதும் பந்தோபஸ்துக்காகச் சென்ற காவல் துறையினர் மீதும் கற்களால் தாக்கியுள்ளனர். அதன் விளைவாக காவலர் 7 பேர் காயமுற்றனர். ஒரு பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்து சேதமுற்றது. கல்லூரி ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர் ஒருவருடைய ஸ்கூட்டருக்கு தீ வைக்கப்பட்டது. பொதுச் சொத்துக்களுக்கு மேலும் சேதம் விளைவிப்பதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு தகுந்த எச்சரிக்கைகளுக்குப் பின்னர் மாணவர் கும்பலைக் கலைக்க வேண்டி கண்ணீர் புகை பிரயோகிக்கப்பட்டது. கலைந்து ஓடிய மாணவர்

1982 பிப்ரவரி 8]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கள் மின்சார ரயில் வண்டிகள் மீது கற்களை எறிந்ததால் புற நகர் ரயில் போக்குவரத்து சிறிது நேரம் பாதிக்கப்பட்டது. பின்னர் நிலைமை கட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தப் போராட்டத்தின்போது நகரத்தில் மற்றும் ஒரு பேருந்துக்கு சேதம் ஏற்பட்டது. கல்லெறியும் நிகழ்ச்சியினால் ஒரு பெண் பயணி தலைபி. காயம் ஏற்பட்டது. மேற்கண்ட நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பாக வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணையில் உள்ளன. தகுந்த காவல் துறை பந்தோபஸ்துகள் போடப்பட்டுள்ளன.

புதுக் கல்லூரி மற்றும் பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்விமைச்சருடனும், கல்விச் செயலாளருடனும் புதுக் கல்லூரி மாணவர்கள் பிரச்சினை தொடர்பாக கலந்துரையாடினர். தற்போது நிலைமை அமைதியாக உள்ளது. சென்னை புதுக் கல்லூரி முன் உண்ணாவிரதம் இருந்த 8 மாணவர்களில் 2 பேர்களை பெற்றோர்கள் வந்து அழைத்துச் சென்று விட்டனர். 7—2—1982 அன்று 6 பேர்களமீது இ.பி.கோ. 309-ன் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்து ஜாமீனில் விடப்பட்டு இராயப்பேட்டை மருத்துவ மனையிலே சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தப் பிரச்சினையில் புதுக் கல்லூரியிலிருந்து 9 பேர்களை நீக்கியதன் காரணமாக இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஆர்வத்திற்கும் அக்கறைக்கும் நான் நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன். மாணவர்கள் மத்தியிலே எழுந்து இருக்கின்ற இந்தப் பிரச்சினைபற்றி முழுமையாக விவரங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால் தான் பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகளை அவர்கள் இங்கே சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 9 மாணவர்களை நீக்கியது சம்பந்தமாக இந்தப் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறபோது அரசாங்கம் அதைப்பற்றிக் கவலைக்கப்படாமல் பேச்சுவார்த்தை நடத்தாமல் இருக்கிறது என்பது உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தியாகும். நாங்கள் பேசிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். நேற்றைக்கு கூட பேசினோம். பேசிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். பல்வேறு கருத்துக்களைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் எடுக்கின்ற முடிவைப் பொறுத்து அரசு தன்னாலான காரியத்தைச் செய்யும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஏதோ அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது நாம் உண்மையான நிலவரத்தை புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையே கூட தடுத்துவிடும். ஒரு கல்லூரி முதல்வர் ஒரு நடவடிக்கை எடுப்பாரானால் அதற்குப் புறம்பாக அதை மறுத்துச் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1982 பிப்ரவரி 8]

கல்லூரி முதல்வருக்கு மட்டுமல்ல, சாதாரண தொடக்கப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியருக்கே அந்த அதிகாரத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். கடந்த நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுக்காலமாக அந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளி என்றால் அங்கே இருக்கின்ற தலைமையாசிரியர், கல்லூரி என்றால் அங்கே இருக்கின்ற முதல்வர் ஆகியோருக்கு ஒழுங்கைப் பொறுத்தமட்டில் அந்த அளவிற்கு அதிகாரத்தைத் தந்துதான் இப்போது கல்வி நிறுவனங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே கல்லூரி முதல்வருடைய நிர்வாகத்தில் நீங்கள் எடுத்த நடவடிக்கை தவறு என்று சொல்லி தலையிடக்கூடிய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அதை நாம் முதலிலே உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக அது ஒரு மைனாரிட்டி நிறுவனம். இன்றைக்கு மைனாரிட்டி நிறுவனங்களுக்கு எவ்வளவோ உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மெஜாரிட்டி மக்களுக்கு இல்லாத அளவுக்கு, அதிகாரங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நானே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பல தடவைகள் கூறி இருக்கிறேன். அவர்கள் வந்து சொன்னபோது அந்தக் கல்லூரி முதல்வரைக் கூப்பிட்டு, அந்த நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டவரைக் கூப்பிட்டு என்னால் முடிந்த அளவுக்கு, அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால், நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களை இரண்டு தடவை கூப்பிட்டுப் பேசி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள இயலாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களை மன்ற உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அங்கே மாஸ்-காபியிங் நடந்தது. அது தவறு என்று சொன்ன காரணத்தால் கல்லூரி முதல்வர் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்பது அவர்கள் சொல்கிற வாதம். மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். மாணவர்கள் போராட்டம் பெரிதாகப் போனால் அரசாங்கமே கவிழ்ந்துவிடும் என்கின்ற ஆசையை தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு இது சந்தர்ப்பம் அல்ல. நாட்டிலே உருவாகி வருகின்ற சமுதாயத்தையே சீர்கேட்டையச் செய்யக் கூடிய ஒரு விஷயத்தை நாம் எப்படி அணுகுகிறோம் என்பதை மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், படித்தவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கே வந்து அரசியல் அடிப்படையிலே கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

அது மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சித் தலைவரைக் கலந்து நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் மீண்டும் பேசப்போகிறோம். மாஸ்-காபியிங் செய்கிற மாணவர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது, கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறிய கருத்தே தவிர நான் ஒன்றை மிகவும் வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட, சமுதாயம் சம்பந்தப்பட்ட இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனையில் ஒரு அரசு எதிர்க்கட்சிகளை அழைத்துப் பேசுகின்ற

1982 பிப்ரவரி 8]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அந்தக் கூட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கலந்து கொள்ளாதது மிகமிக வருத்தத்திற்குரியது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நல்ல முயற்சியில் ஈடுபடும்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு தர வேண்டிய பொறுப்பும் எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, போராட்டங்கள் நடைபெறும்பொழுது அதை யார் நடத்தினாலும், எந்தக் கோரிக்கையை வைத்து நடத்தினாலும் அதை ஆதரிப்பதுதான் எதிர்க்கட்சிகளின் கடமை என்று ஆகிவிடாது. நியாய, அநியாயங்களைப் பார்த்து ஆதரவு தர வேண்டியவைகளுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும், நல்ல கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும் என்ற மிக முக்கியமான பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்தப் பொறுப்பைச் சரியாக ஏற்று நடத்தவில்லை என்பது என்னுடைய அன்பான கண்டனம் ஆகும். அடுத்த கூட்டத்திற்காவது, நான் மறுபடியும் அழைக்கும்பொழுது அவர்கள் வந்து கலந்து கொண்டு பிரச்சனைகளின் தன்மைகள் உணர்ந்து எங்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொண்டு, தற்போழுது அந்த மாணவர்கள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்லபடியாக முடியும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இதுகுறித்து விவாதிப்பதற்காகச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை யென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான். தலைவரவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரின் விளக்கத் திற்குப் பின் உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்பதற்கு அனுமதிப்பது இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * * * *

திரு. துரைமுருகன் : * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அனுமதி மறுத்த பிறகு இரண்டு உறுப்பினர்கள் பேசியதையும் அவைக்குறிப்பிட்டு இருந்து நீக்கும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 8]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே உடல் நலக் குறைவு காரணமாக நான் வெளியே சென்றேன். அமைச்சரவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையிலே பதில் சொன்னதற்குப் பிறகு நான் பேசுவதாகத் தாங்கள் கருதக்கூடாது. ஆனால் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைமை என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராக இருக்கும் என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் என்று கருதுகிறேன். மணவர்களுடைய தவறான நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வசையில் அரசுடன் ஆலோசனை நடத்துவதற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அழைப்பு அனுப்பப்பட்டதாகக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. (குறுக்கீடு) எனக்கு அப்படி ஒரு அழைப்பு வரவில்லை. அது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கோ அல்லது தலைமைக் கழகத்திற்கோ அனுப்பப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டதா அல்லது கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலே என்னுடைய பெயரைப் போட்டு இருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) அனுப்பப்பட்ட தபால் பற்றிய விவரம் இதுவரையில் எங்களுக்குத் தெரியாது. கல்வி ஆலோசனைக் குழு என்று இருக்கிறது. அதுவும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளை ஆலோசிக்கும் குழு. அந்தக் குழுவின் கூட்டத்தை முறையாக நடத்துவதற்காக வழியில்லாமல் மூன்று தடவைகள் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு, நான்காவது தடவையாக இரண்டு தேதிகள் அறிவிக்கப்பட்டு, பிறகு அந்தத் தேதிகளிலே ஒரு தேதியில்லாமறுநாள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, எதிர்க்கட்சித் தலைவரே, நானோ இன்ன தேதி என்று அறிந்து அந்தக் கூட்டத்திற்கு வர முடியாத அளவிற்கு அந்தக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டது.

எனவே தாங்கள் அப்படி ஏதேனும் குற்றச்சாட்டு சொல்வதாக இருந்தாலுங்கூட, நாங்கள் எழுதிய கடிதம் வந்ததா, நீங்கள் வரவில்லையென்று எங்களைக் கேட்டுவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுமானால், அது ஒருவேளை ஏற்று கொள்ளக்கூடியது. ஆனால் இப்பொழுது இந்த அவையில் எழுப்பப்பட்ட ஒரு ஒத்தி வைப்புத்தீர்மானத்தின் அடிப்படையில், இப்படிப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டை, பதில் சொல்ல வாய்ப்பில்லாதநேரத்தில், சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தம் அல்ல என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

மாண்புமிகு செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, குற்றச்சாட்டு சொல்லவில்லை, உண்மையைச் சொன்னேன். வரவில்லையென்கிற உண்மையைச் சொன்னேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : எப்பொழுது வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது? எப்பொழுது நாங்கள் வரமுடியாது என்று அந்தக் கடிதத்திற்குப் பதில் சொன்னோம். உங்கள் கடிதம் எப்பொழுது எங்களுக்குத் கிடைத்தது? அதுவே எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.